

Довідка групи громадського спостереження «ОЗОН» за результатами моніторингу судового розгляду “справ Євромайдану” травень 2014 року по лютий 2015 року¹

1. Передмова

Починаючи з грудня 2013 року представники групи громадського спостереження «ОЗОН» здійснювали незалежний громадський моніторинг судових справ, що були порушені проти учасників протестного руху «Євромайдан». Моніторинг проводився у м. Києві та окремих областях України у зв'язку із використанням судів як інструменту політичних переслідувань з метою придушення мирного протесту. Із результатами моніторингу та аналізом дотримання права на справедливий суд можна ознайомитися у звіті групи громадського спостереження “ОЗОН”, який був підготовлений спільно із партнерськими організаціями².

Після завершення гучних судових справ проти учасників протестного руху група громадського спостереження «ОЗОН» розпочала моніторинг судових засідань над обвинуваченими представниками органів влади та членів параліментарних формувань “тітушек” у скоєні злочинів під час Євромайдану. Результати моніторингу із травня 2014 року по лютий 2015 року відображені у цьому звіті.

Судові процеси, що розглядатимуться у звіті, умовно названо відповідно до епізодів Євромайдану, під час яких були скоєні правопорушення:

- «Розгін «студентського Євромайдану» 30 листопада 2013 р у м.Києві.»
- «Автопробіг до Межигір'я 29 грудня 2013 року»
- «Тортури щодо козака Михайла Гаврилюка»
- «Вбивство журналіста газети «Вести» В'ячеслава Веремія»
- «Масовий розстріл протестувальників 20 лютого 2014 р. у м.Києві»

Якщо взимку протягом грудня 2013 року – лютого 2014 року відомо про затримання близько 400 осіб по Україні³ (точну кількість затриманих встановити важко, оскільки деякі учасники акцій були відпущені до офіційної реєстрації співробітниками правоохоронних органів) та тільки в м. Києві «ОЗОН» стало відомо про 275 судових засідань по справах, щодо активістів «Євромайдану»⁴, то по справам над обвинуваченими представниками органів влади та членів параліментарних формувань “тітушек” від дати першого засідання 13 травня 2014 року, про яке стало відомо спостерігачам, до річниці розстрілів на Майдані Незалежності, тобто станом на 20 лютого 2015 року на лаві підсудних побували 7 людей, ще щодо 23 до суду передані обвинувальні акти по справі Автомайдану, це інспектори ДАІ, які звинувачуються в фальсифікації протоколів про правопорушення. Серед справ Автомайдану «ОЗОН» відстежував засідання 4 інспекторів ДАІ.

¹ Підготовлено координатором групи громадського спостереження “ОЗОН” Валерією Рибак для публічного звіту «Рік безкарності: громадська оцінка розслідування справ Євромайдану».

² <http://ccl.org.ua/wp-content/uploads/2013/10/Zvit-za-rezultatami-monitoringu-sudovogo-rozglyadu-sprav-shhodo-gromadskih-aktivistiv-ta-uchasnikiv-YEvromajdanu-gruden-2013-lyutij-2014r.r..pdf>

³ дані отримані від активістів групи громадського спостереження «ОЗОН», Євромайдан SOS та Координаційного центру з надання правової допомоги http://legallaid.gov.ua/ua/?option=com_content&view=article&id=598

⁴ <http://ccl.org.ua/wp-content/uploads/2013/10/Promizhniy-oglyad-dotrimannya-prava-na-spravedlivij-sud-v-Ukrayini-pid-chas-YEvromajdanu-za-period-1-grudnya-2013-roku-5-bereznia-2014-roku.pdf>

2. Інформація про судові процеси та хронологія подій

2.1. «Розгін «студентського Євромайдану» 30 листопада 2013 р у м.Києві.»

Починаючи із 21 листопада 2013 року кількість на Майдані постійно були присутні учасники акції протесту, кількість яких змінювалася від кількох десятків тисяч вдень до кількох сотень вночі. Станом на 4 ранку 30 листопада 2013 року на площі перебувало близько 400 людей, переважно, молодь та студенти. У цей час близько 2 тисяч співробітників спецпідрозділу «Беркут», озброєних спецзасобами, оточили Майдан і вчинили силовий розгін мирного протесту.

Внаслідок незаконних дій правоохоронців тільки за офіційними даними 71 особі була надана медична допомога, 34 особи було затримано, проти 29 з них були складені адміністративні протоколи⁵.

Для заспокоєння громадського обурення тодішній Генеральний прокурор України Віктор Пшонка зробив офіційну заяву про вручення підозри у перевищенні влади та службових повноважень заступнику секретаря РНБО Володимиру Сівковичу, начальнику київської міліції Валерію Коряку і голові Київської міської держадміністрації Олександрю Попову⁶.

Групі громадського спостереження «ОЗОН» стало відомо про 15 судових засідань, які відбулись в межах кримінального провадження, порушеного проти вищевказаних осіб. На сайті Печерського районного суду була виставлена інформація тільки про деякі з них, що ускладнювало, а подекуди просто унеможлиблювало, забезпечення присутності громадських спостерігачів. Інформація на офіційному сайті Печерського районного суду у більшості випадків була відсутня, тому спостерігачі дізнавалися про час і місце судових засідань через адвокатів. Відбулось, по суті, тільки два повноцінні судові засідання, на яких були присутні преса, представники Самооборони Майдану (загалом, приблизно 30 осіб). На жодне засідання так і не з'явився В. Сівкович, хоча щоразу, коли суд повідомляв про засідання, підсудними оголошувались і О. Попов і В. Сівкович. Останнє судове засідання, як нам відомо, по обвинуваченню у силовому розгоні Євромайдану 30 листопада 2013 року відбулось 23 грудня 2014 року.

2.2. «Автопробіг до Межигір'я 29 грудня 2013 року»

29 грудня 2013 року відбулась акція Автомайдану «автопробіг до Межигір'я», де знаходилася резиденція Президента України. Громадяни на автомобілях та пішки дісталися зі ст. метро Героїв Дніпра та вул. Героїв Дніпра м. Києва до с. Нові Петрівці Вишгородського району Київської області. Зібрання носило мирний характер, про що додатково свідчить відсутність закликів до насилля та провокативних дій. По маршруту руху на території м. Києва на відстані приблизно кожні 200 м чергували працівники ДАІ. Зупинок автотранспорту працівниками ДАІ громадськими спостерігачами зафіксовано не було. До того ж «ОЗОН» зафіксував ряд порушень в діях співробітників міліції, які не забезпечували належним чином охорону мирного зібрання⁷.

У січні 2014 року почались масові судові переслідування учасників Автомайдану, що також відстежувались «ОЗОН» протягом періоду Євромайдану.

⁵

http://www.irf.ua/knowledgebase/publications/zvit_pravozakhisnikh_organizatsiy_pro_zlochini_proti_lyudyanoi_skoeni_pid_chas_evromaydanu/

⁶ <http://www.pravda.com.ua/news/2013/12/14/7006835>

⁷ <http://ccl.org.ua/wp-content/uploads/2013/10/MIRNI-ZIBRANNYA-U-M.-KIYEVITA-Kiyivskij-oblasti-protyagom-25-grudnya-2013-roku-25-sichnya-2014-roku.pdf>

У грудні 2014 року група громадського спостереження «ОЗОН» продовжила моніторинг за судовими засіданнями щодо притягнення до кримінальної відповідальності вже працівників ДАІ, зокрема, Щерби О.В., Дорошенка М.П., Таранухи Є.О., Сарани П.П. за переслідування учасників всеукраїнського громадського руху «Автомайдан» та інших учасників мирних акцій протесту, а також за фальсифікацію протоколів про адміністративні правопорушення. Для цієї категорії справ також було характерно відсутність повної інформації про судові засідання на інформаційній дошці суду чи інтернет-порталі суду.

2.3. «Гортури щодо козака Михайла Гаврилюка»

Однією з резонансних справ стало кримінальне провадження, відкрите за підозрою у вчиненні катувань, приниження людської гідності та вчиненні насильства відносно одного з активістів Майдану, а сьогодні – депутата Верховної Ради України – козака Михайла Гаврилюка⁸. Злочин було вчинено 22 січня 2014 року в центрі Києва. Увагу до цього факту привернуло відео знущань над Михайлом, яке потрапило та швидко поширювалося в інтернет-мережі. На відео можна побачити, що виконавцями і свідками було не двоє-троє, а, принаймні, 13 людей, які на момент вчинення злочину перебували на місці скоєння злочину. Переважна більшість – співробітники спецпідрозділу «Беркут», проте, вбачається, що серед них були і цивільні, які так само стояли і спостерігали за знущаннями над людиною. Проте, як згодом стало відомо, підозру у вчиненні кримінального правопорушення оголосили тільки двом особам, співробітникам внутрішніх військ, а саме – Кравець Д.В. та Ломоносову Л.В. Групі громадського спостереження «ОЗОН» вдалося відвідати судові засідання в межах цього кримінального провадження, які відбулись 26 травня 2014 року.

Вирок суду для обох обвинувачених був однаковим: визнати Кравця Д.В. та Ломоносова Л.В. винними у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 365, ч. 1 КК України, а також затвердити угоду про примирення, у якій визначено покарання наступного характеру:

- 2 роки обмеження волі з позбавлення права займатися правоохоронною діяльністю.
- Звільнити від призначеного основного покарання з іспитовим строком 1 рік.
- Зобов'язати Кравця Д.В. та Ломоносова Л.В. попросити письмове вибачення.
- Протягом іспитового строку не виїжджати з України на постійне місце проживання без дозволу кримінальної виконавчої інспекції.
- Повідомляти кримінальну виконавчу інспекцію про зміну місця проживання, навчання.

В одному із двох випадків (зокрема, щодо судового засідання по обвинуваченню Кравця Д.В.) була надана неповна інформація про судові засідання на інформаційній дошці Печерського районного суду. На судовому засіданні були присутні представники ЗМІ. Питання притягнення до відповідальності інших “свідків” злочину досі залишається відкритим для громадськості.

2.4. «Вбивство журналіста газети «Вести» В'ячеслава Веремія»

Окремо варто сказати про кореспондента газети «Вести», якого жорстоко побили так звані “тітушки” в ніч з 18 на 19 лютого 2014 року на розі вулиць Велика Житомирська і Володимирська у Києві. Один з бандитів вистрілив журналісту в спину. В'ячеслав Веремій помер у лікарні.⁹ 2 квітня 2014 року правоохоронці повідомили про затримання Юрія Крисіна, одного із підозрюваних у вбивстві журналіста. Групі громадського спостереження «ОЗОН» стало відомо про 5 судових засідань в межах даного провадження, проте моніторам вдалося відвідати тільки одне з них, а саме перше засідання, яке відбулось 15 жовтня 2014 року. Тоді суд прийняв рішення про проведення судового засідання у закритому порядку. Зі

⁸ <https://www.youtube.com/watch?v=GWkonOkHjoE>

⁹ <http://magnolia-tv.com/video-news/2014-10-15/45860-sprava-pro-vbivstvo-vyacheslava-verem-ya-v-deo>

слів адвокатів стало відомо, що Юрію Крисіну було змінено запобіжний захід на не пов'язаний з триманням під вартою, а саме на домашній арешт.

У подальшому, велась тривала дискусія щодо того, чи може бути процес в цьому провадженні закритим. Ось як з цього приводу висловився координатор ініціативи «Адвокати Небесної Сотні» Тарас Гаталяк : *«Це перший судовий процес [прим.- перше провадження з усіх справ, порушених відносно злочинів, вчинених в період Євромайдану, обвинувальний акт якого передано до суду] з убивств Небесної сотні і, на нашу думку, він повинен бути відкритий для громадськості. Однак, в ньому багато «темних плям», які намагаються сховати під маскою закритого судового розгляду. У нас, як у представників потерпілих, виникає багато питань щодо достовірності підстав припинення процесу, які виникли ще до початку судових засідань».*

2.5. «Масовий розстріл протестувальників 20 лютого 2014 р. у м.Києві»

Кримінальне провадження, порушене за фактом масових розстрілів 20 лютого 2014 року на вул. Інститутська в м. Києві.¹⁰ Підозрюваними у співучасті у вбивстві 39 мирних протестувальників є колишні співробітники спецпідрозділу «Беркут» - майор Дмитро Садовник, та його безпосередні підлеглі – Сергій Зінченко та Павло Аброськін. 11 12Спостерігачам стало відомо про 20 засідань за цією справою, починаючи з 29 липня 2014 року. Інформація про заплановані судові засідання оприлюднювалася тільки частково.

Інформація про засідання завчасно у відкритих джерелах часто не з'являлася, була неповна, що ускладнювало можливість громадськості потрапити на них.

Досить непередбачуваною була позиція суду щодо дозволу проводити відео-, фотофіксацію процесу. Попри високий рівень зацікавленості суспільства, суд відмовляв у дозволі представникам ЗМІ проводити зйомку. Зафіксовані й рішення, про частковий дозвіл проводити зйомку: знімати всіх, окрім підсудних або суддів.

За весь час спостережень суд жодного разу не забезпечив проведення засідань у великому приміщенні, куди б змогли потрапити всі сторони процесу, не кажучи про вільних слухачів. У більшості випадків, представники судової міліції «Грифон» відмовляли охочих потрапити до зали, аргументуючи це відсутністю вільного місця. Водночас незаконну фізичну силу правоохоронці не застосовували.

Варто відзначити незлагодженість роботи адвокатів захисту, що ставало причиною тлумачення їхніх дій у пресі, як бажання затягнути процес. Прикладом цього можуть слугувати судові засідання за підозрою С. Зінченка та П. Аброськіна, за клопотанням по продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою останніх, які відбулись 20, 21 та 24 листопада 2014 року. Інформацію про них неможливо було дізнатися пересічному громадянину, оскільки, за невідомих причин, вона була відсутня на офіційному інтернет порталі Печерського районного суду м. Києва. Про час та місце розгляду можливо було дізнатись тільки від адвокатів потерпілих. Сторони захисту не з'явилися на судові засідання, підозрювані не знали про їх місцеперебування, більше того, заявляли, що вже кілька місяців не спілкувались зі своїми захисниками. Це мало своїм наслідком оголошення перерви у судовому засіданні.

¹⁰http://www.blacklistednews.com/The_Untold_Story_Of_A_Ukrainian_Sniper_Who_Took_Part_In_The_Maidan_Massacre/41830/0/38/38/Y/M.html

¹¹ <https://news.pn/en/criminal/120216>

¹² <http://en.crisisua.net/commander-of-special-forces-berkut-was-arrested-he-is-suspected-in-mass-shooting/>

Варто виокремити питання щодо зникнення з-під домашнього арешта Дмитра Садовника, головного підозрюваного у справі вбивства 39 людей на Майдані Незалежності 20 лютого 2014 року. Адвокати наголошують на незаконність звільнення з-під варти Садовника Д.М. у залі судового засідання Печерського районного суду м. Києва ухвалою слідчого судді Волкової С.Я. 19.09.2014. Зокрема через порушення ст. 177 Кримінально процесуального кодексу України, де визначені підстави застосування запобіжних заходів:

- 1) переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду;
- 2) знищити, сховати або спотворити будь-яку із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення;
- 3) незаконно впливати на потерпілого, свідка, іншого підозрюваного, обвинуваченого, експерта, спеціаліста у цьому ж кримінальному провадженні;
- 4) перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином;

Одна з адвокатів потерпілих Євгенія Закревська коментує це так: *«Під час досудового розслідування було встановлено, що Садовник Д.М. спільно з іншими працівниками спецроти ПМОП «Беркут» викрав та знищив вогнепальну зброю, що була знаряддям вбивства великої кількості осіб 20.02.2014 р. в м. Києві на вул. Інституцькій, обґрунтованість даної підозри підтверджено слідчим суддею Волковою В.Я. в ухвалі від 19.09.2014 р. А отже мова йде навіть не про існування ризику знищення речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, а про наявність обґрунтованої підозри що Садовник Д.М. вже знищив частину речових доказів. Жодних обґрунтувань – чому суд вважає, що тепер Садовник Д.М. має утриматись від знищення доказів своєї вини у злочині, за яке він може отримати довічне ув'язнення, в оскаржуваній ухвалі не наводиться. Чому і з якого моменту має зникнути цей ризик, докази існування (і реалізації) якого після вчинення злочину Садовником Д.М. суд не ставить під сумнів, погоджуючись із обґрунтованістю підозри? Відповіді на це питання в оскаржуваній ухвалі не наводиться.»* Тобто суд діяв попри ст. 177 Кримінально процесуального кодексу України, де визначені підстави застосування запобіжних заходів.

«Очевидно також, що слідчим суддею не враховано існування ще одного ризику, а саме, можливості незаконно впливати на потерпілих, свідків, іншого підозрюваного/обвинуваченого, експерта, спеціаліста у цьому ж кримінальному провадженні... Суддя Печерського районного суду не взяла зобов'язала негайно звільнити Садовника Д.М. з-під варти безпосередньо у залі суду 19.09.2014, хоча продовжувала діяти ухвала, згідно якої Садовник Д.М. повинен був знаходитись під вартою до 11 год. 45 хв. 28.09.2014., що знов ж таки є порушенням процесуальних норм»

Щодо Апеляційного суду м. Києва, то з 26 вересня по 3 жовтня суд не знав де знаходиться підозрюваний, якого раніше відпустили під домашній арешт. За цей період, він тричі не з'явився до суду на свої засідання, і лише після останнього, третього разу, суд виніс рішення про примусове прихід підозрюваного. Виявилось, що він відсутній за місцем проживання. За весь цей час, суд не мав достовірної інформації про те, де знаходиться підозрюваний, так само як і прокуратура, яка так і не подала клопотання про його примусовий привід.

Показовим було підготовче судове засідання щодо П. Аброськіна та О. Зінченка, що відбулось 23 січня 2015 року. Досудове розслідування станом на це число було завершено, обвинувальний акт прокуратури направлено до суду. Специфіка даної стадії вимагала присутності потерпілих та їх представників на засіданні. Попри це, зала судового засідання була нездатна вмістити таку кількість осіб (як мінімум, родичів 39 загиблих протестувальників), включаючи пресу, громадських спостерігачів, представників громадськості. З перервами, судове засідання тривало майже 11 годин. Представники потерпілих розцінили такий хід подій як умисне затягування процесу, важливість якого

полягає у терміновості прийняття рішення про продовження строку тримання під вартою обвинувачених П.Аброськіна та С. Зінченка.

3. Дотримання права на справедливий суд

Справи розглядалися у наступних судах: Апеляційному суді м. Києва, Печерському районному суді м. Києва, Подольському районному суді м. Києва, Шевченківському районному суді м. Києва. Волонтерами проведено спостереження у 25 випадках, із яких у 5 випадках судові засідання не відбулись.

Загалом громадським спостерігачам “ОЗОН” стало відомо про 47 судових засідань над обвинуваченими представниками органів влади та членів параліментарних формувань “тітушек” у скоєні злочинів під час Євромайдану.

3.1. Публічний судовий розгляд - одне з фундаментальних прав, на яке група громадського спостереження «ОЗОН» звертає найбільше уваги, оскільки саме публічність є доступним кожному інструментом захисту від порушень за стінами судів. Будь-яка людина має право самостійно перевірити, як відбувається судовий процес, якщо він відкритий та немає інших обмежень.

Можливість відвідувати відкриті засідання, отримувати завчасно про них інформацію, вільно проводити аудіо- запис, та за рішенням суду проводити й фото- відео – зйомку передбачено як міжнародними нормами, так і прописано в Українському законодавстві.

Група громадського спостереження «ОЗОН» зафіксувала наступне:

- Відсутнє уніфіковане джерело, звідки можна дізнатись про час та місце судового засідання. Громадянам так само важко знайти інформацію про майбутні засідання та потрапити на них як і за часів Євромайдану.
- З літа 2014 р. на сайтах судів виключили інформацію про суддів, які розглядатимуть справу.
- Засідання проводяться в занадто малих залах. Не тільки бажачі відвідати засідання не можуть потрапити до зали, але й усі сторони процесу, які мають там бути обов’язково, як наприклад в справі про вбивство 39 людей на Майдані Незалежності 20 лютого 2014 року.
- Охорона суду та працівники суду не здійснюють організаційно-розпорядчих функцій щодо інформування громадян про час та місце засідання, не допомагають знайти зручні місця для очікування, не супроводжують до зали засідань, щоб уникнути створення натовпу та не заважати роботі суду.
- Клопотання про фото та відеозапис переважно розглядалися не в першу чергу або до розгляду таких клопотань взагалі не доходила черга, тож тривалий час або взагалі весь час засідання журналісти були позбавлені можливості проводити зйомку.
- Зафіксовано випадок грубого поведіння працівниками судової охорони у Печерському районному суді м. Києва під час розгляду справи Аброськіна П. та Зінченка С. 23.01.2015 року. Під час Євромайдану це була частина практики.

Проте є відносні зрушення у у цьому питанні:

- Зросла кількість дозволів проводити відео- та фото- фіксацію засідання. Однак суд не завжди дозволяв проводити фото чи відео зйомку, керуючись тим, що сторона підозрюваних, здебільшого, була проти. «Це яскраво контрастує зі ставленням суддів до підозрюваних під час «Євромайдану». Їх думкою в таких питаннях зовсім ніхто не переймався» - зазначив один із волонтерів.
- Суд не чинив перешкод здійснювати аудіозапис (слухачами). Хоча законодавство України передбачає вільне використання портативних пристроїв аудіозапису на відкритих судових засіданнях, під час моніторингу судового розгляду справ щодо громадських активістів та учасників Євромайдану, такі незаконні заборони були зафіксовані.

- Під час засідань жодну людину не видалили з зали. Під час Євромайдану із зали засідань необґрунтовано видаляли журналістів, слухачів.

3.2. Право на захист. Низка ратифікованих Україною міжнародних договорів у сфері прав людини визначають право безперешкодного спілкування з захисником як складову права на захист.

Лише в у засіданнях щодо судового процесу «Масовий розстріл протестувальників 20 лютого 2014 р. у м. Києві» спілкування з адвокатами було частково утруднене через незручне розташування клітки, де утримувались підсудні під час засідання. Спілкування з адвокатами не було ускладнене скайпзв'язком під час жодного засідання, що активно використовувався під час Євромайдану. Більшість підсудних сиділи поруч зі своїми захисниками та могли вільно спілкуватися зі своїми захисниками, на відміну від учасників Євромайдану, які сиділи в клітках навіть у важкому фізичному стані.

Дуже важливо, що суди починають звикати до того, що діє громадський контроль. «Наша діяльність є важливою хоча б тому, що суд звикає до неї. Звикає до розуміння того, що його контролюють та його діяльністю цікавляться, і не лише виконавча влада, чи інші високопосадовці, а просто громадяни України.»: зазначає громадська спостерігачка «ОЗОН»

4. Рекомендації за результатами моніторингу

1. Гарантувати безперешкодний аудіозапис, фотозйомку та відеозапис судових засідань для забезпечення публічності судового процесу слід, окрім випадків, коли законом встановлюються обмеження на здійснення такого фіксування.
2. Провести навчання для суддів щодо важливості забезпечення контролю за виконанням вимог щодо надання інформації про судові засідання, забезпечення доступу до відкритих судових засідань.
3. Включити до комунікаційної стратегії судів у якості пріоритетного завдання завчасне інформування громадян про судові засідання та оперативне повідомлення про результати таких засідань, зокрема, використовуючи як потужності інформаційного порталу «Судова влада», прес – служб судів, так і одночасно інформаційні дошки у приміщеннях самих судів.
4. Забезпечити максимальне інформування громадськості, як шляхом оприлюднення результатів проведених засідань силами прес-служб судів, так і через влаштування прямих трансляцій в окремих приміщеннях для преси та слухачів, які не змогли потрапити на засідання у «справах Євромайдану», враховуючи високий суспільний інтерес до судових процесів та велику кількість охочих потрапити до зали судових засідань. Супроводження до такої зали мають здійснювати працівники суду, які мають роз'яснити положення щодо надання свідчень та перегляду ходу засідання. Також відповідна інформація має міститися на інформаційних стендах до входу у таке приміщення.
5. Заповнювати усі графи при розміщенні інформації про засідання на сайтах судів у розділі «Список справ, призначених до розгляду».
6. Скасувати пункт 5 рішення ради суддів загальних судів від 28.08.2014 року № 13: «Доручити Державній судовій адміністрації України вжити заходи щодо виключення інформації про склад суду з наступного переліку інформації, яка підлягає оприлюдненню на веб-сайтах загальних судів офіційного веб-порталу судової влади України, які автоматично наповнюються з автоматизованої системи документообігу суду КП «Д-3», а саме: - «Списку справ, призначених до розгляду»; - «Списку справ, по яким надійшли апеляційні скарги»; - «Списку автопризначених справ, що надійшли вперше.», тим самим збільшивши прозорість здійснення судочинства та довіру громадськості.
7. Забезпечити здійснення організаційно-розпорядчі функції охороною у випадках розгляду резонансних судових процесів або таких, що прогнозовано можуть викликати велику кількість

бажаючих потрапити до зали судового засідання, в тому числі, учасників, працівники суду, зокрема, роз'яснювати громадянам, де та коли відбудеться засідання, допомогти знайти зручні місця для очікування, супроводжувати до зали засідань.

8. Забезпечити розміщення «кліток» чи «акваріумів» для підсудних поруч із місцями їх захисників.